
[2019-76-RE](#)

Causa 2019-76-RE

(Escudero Benítez c/ Govern d'Andorra)

Número de registre 496-2019. Recurs d'empara

Aute del 17 de febrer del 2020

BOPA núm. 16, del 26 de febrer del 2020

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 31 de gener del 2020, per la representació processal del Sr. Jesús Escudero Benítez, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 21 de gener del 2020 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2019-76-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 21 de gener del 2020;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Josep-D. Guàrdia Canela;

1. Arguments del recurrent

- Aquesta part reitera les al·legacions contingudes en el seu escrit de recurs d'empara en relació amb la inconstitucionalitat de l'article 36 de la Llei de la jurisdicció administrativa i fiscal, el silenci administratiu i el còmput dels terminis que se'n deriva, així com la seva situació de baixa mèdica que invalidaria l'acomiadament. I conclou, novament, que el control jurisdiccional del seu acomiadament és essencial i vital, ateses les irregularitats contingudes en l'expedient sancionador que l'afecten, tenint en compte que la càrrega de la prova correspon a l'Administració.

- En relació amb l'aute d'inadmissió a tràmit d'aquest recurs retreu al Tribunal Constitucional haver considerat que la sentència del Ple del Tribunal Superior de Justícia estava fonamentada.

- Considera que cal que es revisin els seus arguments per tal que aquests prevalguin sobre l'aplicació estricta de la figura del silenci administratiu, la qual deriva en una clara indefensió davant l'Administració en un tema tan important com és l'acomiadament.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs de súplica i retrotregui les actuacions al moment processal anterior a la decisió d'inadmissió a tràmit del seu recurs d'empara.

2. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

2.1. En el seu recurs de súplica, la part recurrent reitera de manera quasi literal els arguments adduïts en l'escrit formulant el recurs d'empara i dedica només quinze línies –tot el fonament jurídic setè- a efectuar al·legacions respecte a l'aute d'aquest Tribunal, objecte del recurs.

2.2. Tal i com aquest Tribunal ha manifestat en nombroses resolucions, el recurs de súplica constitueix un remei processal que el legislador ofereix a la persona que es considera gravada per determinades resolucions d'un òrgan jurisdiccional. La seva finalitat és aportar dades noves, sobre la base de nous fets, de nous elements de dret o de la impugnació dels que fonamenten la resolució recorreguda, de manera que puguin dur al Tribunal a reformar o a reposar la resolució anteriorment dictada. Per aquesta raó institucional, també ha declarat de manera reiterada, constant i uniforme que l'acceptació d'un recurs de súplica està condicionada per la presentació per part del recurrent d'elements de fet o de dret nous. La no aportació d'aquests nous elements suposa que el recurrent pretén substituir el raonament del Tribunal, que ha de ser i vol ser imparcial, per la seva pròpia argumentació que, per essència i sense que, per tant, se li pugui fer cap retret al respecte, té naturalesa i funció parcial.

2.3. En el cas que ara ens ocupa i com ja s'ha dit, l'argumentació del recurrent reitera les seves al·legacions d'instància, en base als mateixos fets i a les mateixes consideracions jurídiques en el sentit que la sentència del Ple del Tribunal Superior de Justícia del 18 d'octubre del 2019 va vulnerar el dret a la jurisdicció, en la seva expressió d'accés a la jurisdicció i de manca de fonamentació en Dret, drets reconeguts en l'article 10 de la Constitució. Formalment considera que la resolució recorreguda en empara va desconèixer el seu dret a la jurisdicció en estimar que no concorria el supòsit legal d'error judicial o d'anormal funcionament de l'Administració de Justícia (article 10 de la Llei qualificada de la Justícia). Materialment, però, impugna l'aute de la Sala Administrativa del 28 de setembre del 2018 que va confirmar la resolució del Tribunal de Batlles del 22 de març del mateix any, per entendre que les decisions respecte a la presentació de la demanda jurisdiccional fora de termini i al valor del silenci administratiu negatiu no eren ajustades a dret.

2.4. Tot i que el concepte no està definit legalment, la jurisprudència i la doctrina de l'entorn jurídic d'Andorra són concloents sobre el fet que l'error judicial i el funcionament anormal de la Justícia, que poden donar lloc al procediment de l'article 10 de la Llei qualificada de la Justícia, no és un error qualsevol, esmenable a través dels recursos ordinaris establerts legalment, sinó un error greu, patent i cras; i que el funcionament de l'Administració de Justícia ha de ser anormal, és a dir, que s'ha d'allunyar d'allò que habitualment succeeix i que constitueix la norma habitual de l'activitat judicial. Cap d'aquests elements es dona en aquest cas. D'altra banda, encara que en el seu moment es va discutir sobre si l'atribució de valor negatiu al silenci administratiu era, o no, convenient,

especialment als efectes d'obrir pas a una reclamació judicial, no es contempla així a la legislació andorrana i no es pot considerar, sense més, contrari al dret fonamental a la jurisdicció.

2.5. Aquest Tribunal ja va declarar, en la resolució objecte d'aquest recurs i en l'aute de la mateixa data, recaigut en la causa 2019-74-RE, que el procediment de l'acció per al reconeixement de l'error judicial i del funcionament anormal del servei públic de l'Administració de Justícia no és la via idònia per a l'exercici d'una acció com la deduïda per la part recurrent, que essencialment pretén que es declari que una demanda jurisdiccional seva va ser interposada dins de termini i que l'aplicació del valor negatiu del silenci administratiu li va provocar indefensió. Per defensar aquestes tesis hauria d'haver esgotat els recursos contra l'aute de la Sala Administrativa del 28 de setembre del 2018. Ara no les pot reproduir configurant un procediment d'error judicial i de funcionament anormal de la Justícia que ha tingut una fonamentada, encertada i contundent resposta per part del Ple del Tribunal Superior de Justícia.

2.6. Per consegüent, no havent estat aportats nous fets, ni nous elements de dret en el recurs de súplica que contradiguin la resolució recorreguda, procedeix confirmar íntegrament l'aute d'inadmissió a tràmit del recurs d'empara presentat per aquesta part, per no haver-se produït la vulneració dels drets fonamentals al·legats.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Jesús Escudero Benítez contra l'aute del Tribunal Constitucional del 21 de gener del 2020 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2019-76-RE.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la presidenta de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Acordat a Andorra la Vella, el 17 de febrer del 2020.

Dominique Rousseau Josep-D. Guàrdia Canela
President

Vicepresident

Joan Manel Abril Campoy
Magistrat

Jean-Yves Caullet
Magistrat